

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5To/13/2018
Identifikačné číslo spisu: 9514100050
Dátum vydania rozhodnutia: 20.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:9514100050.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba, v trestnej veci obžalovaného L. O. a spol. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e/, písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. a/ Tr. zák. a § 141 písm. a/ Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom 20. mája 2019 v Bratislave prerokoval odvolania obžalovaných L. O., B. X. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 25. septembra 2018, sp. zn. BB-4 T 15/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných L. O., B. X. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa zamietajú.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo 17. júna 2015, sp. zn. BB-4 T 15/2014 boli obžalovaní L. O. a W. N. v bode 1/ uznaní za vinných z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. (obžalovaný L. O.) a podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. (obžalovaný W. N.), a obžalovaní V. B., L. O. a B. X. v bode 2/ zo zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1 Tr. zák. formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. (obžalovaný V. B.), z obzvlášť závažného zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. d/, ods. 4 písm. a/, ods. 5 písm. a/ (správne písm. c/) Tr. zák. (obžalovaný L. O.) a z obzvlášť závažného zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. (obžalovaný B. X.) na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

L. O. s doposiaľ neznámou osobou ako člen zločineckej skupiny, ktorej členovia sú označovaní ako „Sýkorovci“ na základe požiadavky člena tejto skupiny W. N. prostredníctvom ďalšieho člena skupiny L. B. za finančnú odmenu v sume najmenej 3.000,- € sa dňa 2. marca 2011 v čase okolo 09.20 hod. v

Rovinke na čerpacej stanici BATAX na Hlavnej ulici v Rovinke vyhrážal poškodenému W. O., nar. X. W. XXXX takým spôsobom, že po tom ako sa poškodený zohol na zadné sedadlo svojho motorového vozidla Hyundai Santa Fe, ev. č. X. počul nejaké puknutie, na čo sa otočil a zbadal, že zo zadného okna za vodičom osobného motorového vozidla Škoda Octavia čiernej farby neznámeho evidenčného čísla stojaceho na Hlavnej ulici v Rovinke na neho mieril obžalovaný L. O. doposiaľ nezisteným predmetom pripomínajúcim hlavu s tmičom, pričom k výstrelu ani k zraneniu W. O. nedošlo,

v bode 2/

V. B. v roku 2009, pred dňom 6. októbra 2009 na doposiaľ nezistenom mieste v Bratislave oslovil L. B. s tým, že bude mať osobu W. N., nar. X. T. XXXX, ktorá bude platiť za ochranu za finančnú odmenu, na čo L. B. ako hierarchicky najvyššie postavená osoba v jednej časti zločinskej skupiny, ktorej členovia sa označujú ako „Sýkorovci“, kontaktoval, s prísľubom finančnej odmeny za vykonanie fyzického útoku na osobu poškodeného W. N., v bližšie nezistený deň roka 2009 pred dňom 6. októbra 2009, v Bratislave, F. N. ako nižšie postaveného člena zločinskej skupiny „Sýkorovci“, ktorého súčasne inštruoval, akým spôsobom má byť fyzický útok vykonaný. F. N. sa spojil s L. O., rovnako členom zločinskej skupiny „Sýkorovci“, o zadaní od L. B., pričom spoločne naplánovali a zorganizovali fyzický útok na W. N., k čomu oslovili B. X. a M. H. ako ďalších členov zločinskej skupiny „Sýkorovci“. Dňa 6. októbra 2009 po tom, čo sa na spáchanie skutku pripravili v čase okolo 09.30 hod. na ulici Rajecká medzi obytnými domami s popisným číslom 7. a 9. v Bratislave napadli poškodeného W. N., ktorý ako vystúpil z osobného motorového vozidla zn. Mercedes Benz S 65, EČV: Z. začul výzvu „polícia“, „polícia“, „ľahni si na zem“, kde z tam zastavujúceho motorového vozidla - dodávky zn. Mercedes Vito striebornej farby s tmavými sklami, EČV: Z. vystúpili s čiernymi kuklami na hlavách L. O., F. N., B. X. a M. H., jeden z nich udrel poškodeného do oblasti hlavy následkom čoho tento padol na zem a tam ho menovaní kopali a udierali roxorovými tyčami a teleskopickými obuškami po celom tele, jeden z páchatelov držal v ruke krátku guľovú zbraň, mieril na poškodeného a kričal „otoč sa“, „hlavu dole“, pričom celý incident trval do 30 sekúnd a následne L. O., F. N., B. X. a M. H. nastúpili späť do motorového vozidla a odišli z miesta činu preč. Týmto konaním spôsobili poškodenému W. N. otvorenú dislokovanú triestivú zlomeninu ľavej pľšťaly vnútrokľbneho charakteru, dislokovanú zlomeninu ľavej ihlice v dolnej časti, prasknutie kosti pravého členka z vnútornej strany, tržné rany hlavy v oblasti záhlavia o dĺžke 2 cm a v čelovej časti vo vlasoch o dĺžke 1,5 cm, povrchové pomliaždenie pravého obočia, pomliaždenie pravého zápästia, oderky a pomliaždenie chrbta a povrchové pomliaždenie hrudníka a brucha s dĺžkou pracovnej neschopnosti 6 mesiacov, pričom v dôsledku týchto zranení u poškodeného vznikli trvalé následky v obmedzení hybnosti ľavého kolena s nemožnosťou plného vystretia, obmedzenie hybnosti ľavého členka a zníženie svalovej sily ľavého stehna. Niekoľko dní po spáchaní skutku V. B. kontaktoval poškodeného W. N. s cieľom, aby sa tento obrátil na L. B. ohľadne poskytnutia tzv. „ochrany“ zo strany L. B. členov zločinskej skupiny „Sýkorovci“ a to za bližšie nezistenú finančnú odmenu, následne V. B. zorganizoval stretnutie W. N. s L. B., ktorý ponúkol W. N. zabezpečenie tzv. „ochrany“ jeho osoby za finančnú odmenu, čo tento však odmietol.

Obžalovanému L. O. podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože pokladal trest uložený skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 28. mája 2013, sp. zn. PK-1 T 10/2012 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 10/2012 v trvaní 25 rokov odňatia slobody so zaradením na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia a uložením ochranného dohľadu v trvaní troch rokov na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Obžalovanému W. N. podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože pokladal trest uložený skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 24. marca 2015, sp. zn. BB-3 T 42/2014 vo výmere 20 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody v ústave s maximálnym stupňom strázenia a uložením ochranného dohľadu v trvaní dvoch rokov na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Obžalovanému V. B. uložil podľa § 190 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. trest

odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Obžalovanému B. X. podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože pokladal trest uložený skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 28. mája 2013, sp. zn. PK-1 T 10/2012 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 10/2012 v trvaní 22 rokov odňatia slobody so zaradením na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia a uložením ochranného dohľadu v trvaní troch rokov na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Obžalovaného L. E., nar. XX. T. XXXX v B. Z., trvalý pobyt G. XX/A, Z.,

podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/2 Gv 117/13-1000-143 z 25. apríla 2014 pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

W. N. ako člen zločineckej skupiny, ktorej členovia sa označujú ako „Sýkorovci“ a pôsobiaci priamo pod hierarchicky najvyššie postaveným členom celej zločineckej skupiny s prezývkou „Kýbel“, požiadal na bližšie nezistenom mieste a v bližšie nezistený deň pravdepodobne začiatkom roku 2010 Y. Z., ako hierarchicky najvyššie postavenú osobu v jednej časti, tej istej zločineckej skupiny „Sýkorovcov“, o zabezpečenie vykonania únosu W. O., nar. X. W. XXXX, prostredníctvom Y. Z. podriadených, nižšie postavených členov zločineckej skupiny „Sýkorovci“, za čo sľúbil odmenu 15.000,- €, kde následne W. N.

v bližšie nezistený deň roka 2010 pred dňom 25. júla 2010 pravdepodobne v priestoroch FI.AT centrum na Mlynských Luhoch č. 12 v Bratislave oslovil Y. Z. s tým, že zmenil objednávku z únosu na usmrtenie W. O. a zvýšil odmenu na sumu 35.000,- €, na čo Y. Z. zadal uvedenú objednávku na usmrtenie W. O. s prísľubom uvedenej finančnej odmeny na bližšie nezistenom mieste L. O., ako nižšie postavenému členovi zločineckej skupiny „Sýkorovci“, pričom W. N. okrem informácií o osobe W. O. poskytol na vykonanie skutku aj zálohu vo výške 5.000,- €, ktorú odovzdal Y. Z. v bližšie nezistený deň roka 2010 pred dňom 25. júla 2010 pravdepodobne v priestoroch FI.AT centrum na Mlynských Luhoch č. 12 v Bratislave a Y. Z. ju následne odovzdal L. O., ktorý oslovil aj L. E. a spolu pripravili usmrtenie W. O. a to tak, že dňa 2. marca 2011 v čase okolo 09:20 h. po tom ako sa W. O. zohol nad zadné sedadlo osobného motorového vozidla Hyundai Santa Fe EČV: X. - XXX X. stojaceho v areáli čerpacej stanice BATA X na Hlavnej ulici v Rovinke, sa kuklou zamaskovaný L. O. pokúsil cez stiahnuté zadné okno za sedadlom spolujazdca osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia čiernej farby s nezisteným EČV stojaceho na Hlavnej ulici v Rovinke najmenej jedenkrát vystreliť na W. O. z bližšie nezistenej strelnej zbrane s namontovaným tlmičom, avšak k výstrelu a zraneniu W. O. nedošlo, pričom následne L. O. spolu s L. E., ktorý riadil osobné motorové vozidlo Škoda Octavia čiernej farby s nezisteným EČV, v ktorom sa nachádzal L. O., z miesta činu ušli,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Obžalovaného O. L., nar. XX. V. XXXX v Z., trvalý pobyt M. XXXX/X, Z., t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a ústave na výkon väzby Leopoldov,

podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/2 Gv 117/13-1000-143 zo dňa 25. apríla 2014 pre obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. d/, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, písm. f/ Tr. zák. a § 141 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

V. B. v bližšie nezistený deň v roku 2009, pred dňom 6. októbra 2009, na doposiaľ nezistenom mieste v

Bratislave oslovil Y. Z. s tým, že je potrebné prinútiť osobu poškodeného W. N., nar. X. T. XXXX obrátiť sa ohľadne zabezpečenia tzv. „ochrany“ svojej osoby na V. B., pričom tzv. „ochranu“ mal zabezpečiť za finančnú odmenu Y. Z., na čo Y. Z., ako hierarchicky najvyššie postavená osoba v jednej časti zločineckej skupiny, ktorej členovia sa označujú ako „Sýkorovci“, spolu s ďalším členom zločineckej skupiny „Sýkorovci“ O. L. kontaktovali, s prísľubom finančnej odmeny za vykonanie fyzického útoku na osobu poškodeného W. N., v bližšie nezistený deň roka 2009 pred dňom 6. októbra 2009, pravdepodobne v hoteli Danube v Bratislave, J. I. ako nižšie postaveného člena zločineckej skupiny „Sýkorovci“, ktorého súčasne inštruovali, akým spôsobom má byť fyzický útok vykonaný, pričom mu súčasne uviedli, že následne od poškodeného W. N. vylákajú peniaze, kde po tomto sa J. I. spojil s L. O., rovnako členom zločineckej skupiny „Sýkorovci“, ktorého informoval o zadaní od Y. Z. a O. L. a cieľoch fyzického útoku a spoločne naplánovali a zorganizovali fyzický útok na W. N. k čomu oslovili B. X. s W. K. ako ďalších členov zločineckej skupiny „Sýkorovci“ a všetci spolu po tom, čo sa na spáchanie skutku pripravili, dňa 6. októbra 2009 v čase okolo 09:30 h. na ulici Rajecká medzi obytnými domami s popisným číslom 7. a 9. v Bratislave napadli poškodeného W. N., ktorý ako vystúpil z osobného motorového vozidla zn. Mercedes Benz S 65, EČV: Z. XXX P. začul výzvu „polícia“, „polícia“, „fahni si na zem“, kde z tam zastavujúceho motorového vozidla - dodávky zn. Mercedes Vito striebornej farby s tmavými sklami, EČV: Z. XXX S. vystúpili s čiernymi kuklami na hlavách L. O., J. I., B. X. a W. K., jeden z nich udrhel poškodeného do oblasti hlavy následkom čoho tento padol na zem a tam ho menovaní kopali a udierali roxorovými tyčami a teleskopickými obuškami po celom tele, jeden z páchatel'ov držal v ruke krátku guľovú zbraň, mieril na poškodeného a kričal „otoč sa“, „hlavu dole“, pričom celý incident trval do 30 sekúnd a následne L. O., J. I., B. X. a W. K. nastúpili späť do motorového vozidla - dodávky Mercedes Vito a po nastúpení do motorového vozidla odišli po Rajeckej ulici smerom na Hradskú ulicu, čím svojím konaním spôsobili poškodenému W. N. otvorenú dislokovanú trieštivú zlomeninu ľavej píšťaly vnútrokľbneho charakteru, dislokovanú zlomeninu ľavej ihlice v dolnej časti, prasknutie kosti pravého členka z vnútornej strany, tržné rany hlavy v oblasti záhlavia o dĺžke 2 cm a v čelovej časti vo vlasoch o dĺžke 1,5 cm povrchové pomliaždenie pravého obočia, pomliaždenie pravého zápästia, oderky a pomliaždenie chrbta a povrchové pomliaždenie hrudníka a brucha s dĺžkou pracovnej neschopnosti 6 mesiacov, pričom v dôsledku týchto zranení u poškodeného vznikli trvalé následky v obmedzení hybnosti ľavého kolena s nemožnosťou plného vystretia, obmedzenie hybnosti ľavého členka a zníženie svalovej sily ľavého stehna, pričom niekoľko dní po spáchaní fyzického útoku na poškodeného W. N., V. B. a O. L. s vedomím, kto a za akých okolností vykonal zbitie poškodeného W. N. tento kontaktovali s cieľom, aby sa tento obrátil na Y. Z. ohľadne poskytnutia tzv. „ochrany“ zo strany Y. Z. a jemu podriadených členov zločineckej skupiny „Sýkorovci“ a to za bližšie nezistenú finančnú odmenu, kde následne V. B. zorganizoval aj stretnutia W. N. s Y. Z., ktorý ponúkol W. N. zabezpečenie tzv. „ochrany“ jeho osoby za finančnú odmenu, čo tento však odmietol,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 1, ods. 3 Tr. por. boli poškodení W. N., nar. X. T. XXXX, bytom Z., L. X a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., Bratislava, Mamateyova 17, IČO: 35937874, odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku včas podali odvolania prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) v neprospech obžalovaných W. N., L. O. voči výrokom o vine, L. E. voči výroku o jeho oslobodení spod obžaloby, V. B. voči výroku o vine a treste a O. L. voči výroku o jeho oslobodení spod obžaloby a obžalovaní V. B. voči výrokom o vine a treste a konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, L. O. a B. X. voči výrokom o vine a konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo.

Na podklade podaných odvolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 23. novembra 2017, sp. zn. 4 To 11/2015, rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. zák. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom

rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa vo veci rozhodol predčasne, napadnutý rozsudok bol založený na nejasných a neúplných skutkových zisteniach, súd sa v ňom nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a zároveň vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na objasnenie ktorých je potrebné niektoré dôkazy opakovať, resp. vykonať ďalšie.

Následne rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 25. septembra 2018, sp. zn. BB-4 T 15/2014 boli obžalovaní L. O. a W. N. v bode 1/ uznaní za vinných z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. (obžalovaný L. O.) a podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. (obžalovaný W. N.), a obžalovaní L. O. a B. X. v bode 2/ z obzvlášť závažného zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., § 138 písm. c/ Tr. zák., § 141 písm. a/ Tr. zák. (obžalovaný L.U.) a z obzvlášť závažného zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., § 138 písm. c/ Tr. zák., § 141 písm. a/ Tr. zák. (obžalovaný B. X.) na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

L. O. s doposiaľ neznámou osobou ako člen zločineckej skupiny, ktorej členovia sú označovaní ako „Sýkorovci“ na základe požiadavky člena tejto skupiny W. N. prostredníctvom ďalšieho člena skupiny L. B. za finančnú odmenu v sume najmenej 3.000,- € sa dňa 2. marca 2011 v čase okolo 09.20 hod. v Rovinke na čerpacej stanici BATAX na Hlavnej ulici v Rovinke vyhrážal poškodenému W. O., nar. X. W. XXXX takým spôsobom, že po tom ako sa poškodený zohol na zadné sedadlo svojho motorového vozidla Hyundai Santa Fe, ev. č. X. XXX X. počul nejaké puknutie, na čo sa otočil a zbadal, že zo zadného okna za vodičom osobného motorového vozidla Škoda Octavia čiernej farby neznámeho evidenčného čísla stojaceho na Hlavnej ulici v Rovinke na neho mieril obžalovaný L.U. doposiaľ nezisteným predmetom pripomínajúcim hlavň s tmičom, pričom k výstrelu ani k zraneniu W. O. nedošlo,

v bode 2/

v presne nezistený deň pred dňom 6. októbra 2009 L. B. ako hierarchicky najvyššie postavená osoba v jednej časti zločineckej skupiny, ktorej členovia sa označujú ako „Sýkorovci“, kontaktoval, s príslubom finančnej odmeny za vykonanie fyzického útoku na osobu poškodeného W. N., v bližšie nezistený deň roka 2009 pred dňom 6. októbra 2009, v Bratislave, F. N. ako nižšie postaveného člena zločineckej skupiny „Sýkorovci“, ktorého súčasne inštruoval, akým spôsobom má byť fyzický útok vykonaný. F. N. sa spojil s L. O., rovnako členom zločineckej skupiny „Sýkorovci“, informoval ho o zadaní od L. B. Spoločne naplánovali a zorganizovali fyzický útok na W. N., k čomu oslovili B. X. a M. H., ďalších členov zločineckej skupiny „Sýkorovci“. Dňa 6. októbra 2009 okolo 9.30 hod. na ulici Rajecká medzi obytnými domami s popisným číslom 7. a 9. v Bratislave napadli poškodeného W. N., ktorý ako vystúpil z osobného motorového vozidla zn. Mercedes Benz S 65, EČV: Z. začul výzvu „polícia“, „polícia“, „ľahni si na zem“, kde z tam zastavujúceho motorového vozidla - dodávky zn. Mercedes Vito striebornej farby s tmavými sklami, EČV: Z. vystúpili s čiernymi kuklami na hlavách L. O., F. N., B. X. a M. H., jeden z nich udrel poškodeného do oblasti hlavy následkom čoho tento padol na zem a tam ho menovaní kopali a udierali roxorovými tyčami a teleskopickými obuškami po celom tele, obžalovaný L. O. držal v ruke krátku guľovú zbraň, mieril na poškodeného a kričal „otoč sa“, „hlavu dole“, pričom celý incident trval do 30 sekúnd. Následne L. O., F. N., B. X. a M. H. nastúpili späť do motorového vozidla a odišli z miesta činu preč. Týmto konaním spôsobili poškodenému W. N. otvorenú dislokovanú trieštivú zlomeninu ľavej pľeťaly vnútrokĺbneho charakteru, dislokovanú zlomeninu ľavej ihlice v dolnej časti, prasknutie kosti pravého členka z vnútornej strany, tržné rany hlavy v oblasti záhlavia o dĺžke 2 cm a v čelovej časti vo vlasoch o dĺžke 1,5 cm, povrchové pomliaždenie pravého obočia, pomliaždenie pravého zápästia, oderky a pomliaždenie chrbta a povrchové pomliaždenie hrudníka a brucha s dĺžkou pracovnej neschopnosti 6 mesiacov, pričom v dôsledku týchto zranení u poškodeného vznikli trvalé následky v obmedzení hybnosti ľavého kolena s nemožnosťou plného vystretia, obmedzenie hybnosti

ľavého členka a zníženie svalovej sily ľavého stehna.

Obžalovanému L. O. podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože pokladal trest uložený skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 28. mája 2013, sp. zn. PK-1 T 10/2012 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 10/2012 v trvaní 25 rokov odňatia slobody so zaradením na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a uložením ochranného dohľadu v trvaní troch rokov na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Obžalovanému W. N. podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože pokladal trest uložený skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 20. februára 2018, sp. zn. BB-3 T 8/2016 vo výmere 20 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody v ústave s maximálnym stupňom stráženia a uložením ochranného dohľadu v trvaní dvoch rokov na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Obžalovanému B. X. podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože pokladal trest uložený skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 28. mája 2013, sp. zn. PK-1 T 10/2012 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 10/2012 v trvaní 22 rokov odňatia slobody so zaradením na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a uložením ochranného dohľadu v trvaní troch rokov na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Obžalovaného L. E., nar. XX. T. XXXX v B. Z., trvalý pobyt G. XX/A, Z.,

podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/2 Gv 117/13-1000-143 z 25. apríla 2014 pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

W. N. ako člen zločineckej skupiny, ktorej členovia sa označujú ako „Sýkorovci" a pôsobiaci priamo pod hierarchicky najvyššie postaveným členom celej zločineckej skupiny s prezývkou „Kýbel", požiadal na bližšie nezistenom mieste a v bližšie nezistený deň pravdepodobne začiatkom roku 2010 Y. Z., ako hierarchicky najvyššie postavenú osobu v jednej časti, tej istej zločineckej skupiny „Sýkorovcov", o zabezpečenie vykonania únosu W. O., nar. X. W. XXXX, prostredníctvom Y. Z. podriadených, nižšie postavených členov zločineckej skupiny „Sýkorovci", za čo sľúbil odmenu 15.000,- €, kde následne W. N. v bližšie nezistený deň roka 2010 pred dňom 25. júla 2010 pravdepodobne v priestoroch FI.AT centrum na Mlynských Luhoch č. 12 v Bratislave oslovil Y. Z. s tým, že zmenil objednávku z únosu na usmrtenie W. O. a zvýšil odmenu na sumu 35.000,- €, na čo Y. Z. zadal uvedenú objednávku na usmrtenie W. O. s prísľubom uvedenej finančnej odmeny na bližšie nezistenom mieste L. O., ako nižšie postavenému členovi zločineckej skupiny „Sýkorovci", pričom W. N. okrem informácií o osobe W. O. poskytol na vykonanie skutku aj zálohu vo výške 5.000,- €, ktorú odovzdal Y. Z. v bližšie nezistený deň roka 2010 pred dňom 25. júla 2010 pravdepodobne v priestoroch FI.AT centrum na Mlynských Luhoch č. 12 v Bratislave a Y. Z. ju následne odovzdal L. O., ktorý oslovil aj L. E. a spolu pripravili usmrtenie W. O. a to tak, že dňa 2. marca 2011 v čase okolo 09:20 h. po tom ako sa W. O. zohol nad zadné sedadlo osobného motorového vozidla Hyundai Santa Fe EČV: X. stojaceho v areáli čerpacej stanice BATAX na Hlavnej ulici v Rovinke, sa kuklou zamaskovaný L. O. pokúsil cez stiahnuté zadné okno za sedadlom spolujazdca osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia čiernej farby s nezisteným EČV stojaceho na Hlavnej ulici v Rovinke najmenej jedenkrát vystreliť na W.N. z bližšie nezistenej strelnej zbrane s namontovaným tlmičom, avšak k výstrelu a zraneniu W. O. nedošlo, pričom následne L. O. spolu s L. E., ktorý riadil osobné motorové vozidlo Škoda Octavia čiernej farby s nezisteným EČV, v ktorom sa nachádzal L. O., z miesta činu ušli,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Obžalovaných O. L., nar. XX. V. XXXX v Z., trvalý pobyt M. XXXX/X, Z., t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a ústave na výkon väzby Leopoldov, a V. B., nar. X. M. XXXX v I., trvalý pobyt E. XXXXX/X, Z. - B. Z.,

podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/2 Gv 117/13-1000-143 zo dňa 25. apríla 2014 u obžalovaného O. L. pre obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. d/, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, f/ Tr. zák. a § 141 písm. a/ Tr. zák. a u obžalovaného V. B. pre zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, f/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

V. B. v bližšie nezistený deň v roku 2009, pred dňom 6. októbra 2009, na doposiaľ nezistenom mieste v Bratislave oslovil Y. Z. s tým, že je potrebné prinútiť osobu poškodeného W. N., nar. X. T. XXXX obrátiť sa ohľadne zabezpečenia tzv. „ochrany“ svojej osoby na V. B., pričom tzv. „ochranu“ mal zabezpečiť za finančnú odmenu Y. Z., na čo Y. Z., ako hierarchicky najvyššie postavená osoba v jednej časti zločineckej skupiny, ktorej členovia sa označujú ako „Sýkorovci“, spolu s ďalším členom zločineckej skupiny „Sýkorovci“ O. L. kontaktovali, s príslubom finančnej odmeny za vykonanie fyzického útoku na osobu poškodeného W. N., v bližšie nezistený deň roka 2009 pred dňom 6. októbra 2009, pravdepodobne v hoteli Danube v Bratislave, J. I. ako nižšie postaveného člena zločineckej skupiny „Sýkorovci“, ktorého súčasne inštruovali, akým spôsobom má byť fyzický útok vykonaný, pričom mu súčasne uviedli, že následne od poškodeného W. N. vylákajú peniaze, kde po tomto sa J. I. spojil s L. O., rovnako členom zločineckej skupiny „Sýkorovci“, ktorého informoval o zadaní od Y. Z. a O. L. a cieľoch fyzického útoku a spoločne naplánovali a zorganizovali fyzický útok na W. N. k čomu oslovili B. X. s W. K. ako ďalších členov zločineckej skupiny „Sýkorovci“ a všetci spolu po tom, čo sa na spáchanie skutku pripravili, dňa 6. októbra 2009 v čase okolo 09:30 h. na ulici Rajecká medzi obytnými domami s popisným číslom 7. a 9. v Bratislave napadli poškodeného W. N., ktorý ako vystúpil z osobného motorového vozidla zn. Mercedes Benz S 65, EČV: Z. začul výzvu „polícia“, „polícia“, „ľahni si na zem“, kde z tam zastavujúceho motorového vozidla - dodávky zn. Mercedes Vito striebornej farby s tmavými sklami, EČV: Z. vystúpili s čiernymi kuklami na hlavách L. O., J. I., B. X. a W. K., jeden z nich udrel poškodeného do oblasti hlavy následkom čoho tento padol na zem a tam ho menovaní kopali a udierali roxorovými tyčami a teleskopickými obuškami po celom tele, jeden z páchatel'ov držal v ruke krátku guľovú zbraň, mieril na poškodeného a kričal „otoč sa“, „hlavu dole“, pričom celý incident trval do 30 sekúnd a následne L. O., J. I., B. X. a W. K. nastúpili späť do motorového vozidla - dodávky Mercedes Vito a po nastúpení do motorového vozidla odišli po Rajeckej ulici smerom na Hradskú ulicu, čím svojím konaním spôsobili poškodenému W. N. otvorenú dislokovanú triestivú zlomeninu ľavej päsťaly vnútrokĺbneho charakteru, dislokovanú zlomeninu ľavej ihlice v dolnej časti, prasknutie kosti pravého členka z vnútornej strany, tržné rany hlavy v oblasti záhlavia o dĺžke 2 cm a v čelovej časti vo vlasoch o dĺžke 1,5 cm povrchové pomliaždenie pravého obočia, pomliaždenie pravého zápästia, oderky a pomliaždenie chrbta a povrchové pomliaždenie hrudníka a brucha s dĺžkou pracovnej neschopnosti 6 mesiacov, pričom v dôsledku týchto zranení u poškodeného vznikli trvalé následky v obmedzení hybnosti ľavého kolena s nemožnosťou plného vystretia, obmedzenie hybnosti ľavého členka a zníženie svalovej sily ľavého stehna, pričom niekoľko dní po spáchaní fyzického útoku na poškodeného W. N., V. B. a O. L. s vedomím, kto a za akých okolností vykonal zbitie poškodeného W. N. tohto kontaktovali s cieľom, aby sa tento obrátil na Y. Z. ohľadne poskytnutia tzv. „ochrany“ zo strany Y. Z. a jemu podriadených členov zločineckej skupiny „Sýkorovci“ a to za bližšie nezistenú finančnú odmenu, kde následne V. B. zorganizoval aj stretnutia W. N. s Y. Z., ktorý ponúkol W. N. zabezpečenie tzv. „ochrany“ jeho osoby za finančnú odmenu, čo tento však odmietol,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Podľa § 288 ods. 1, ods. 3 Tr. por. boli poškodení W. N., nar. X. T. XXXX, bytom Z., L. X a

Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., Bratislava, Mamateyova 17, IČO: 35937874, odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku včas podali odvolania obžalovaní L. O., B. X. a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“).

Prokurátor podal odvolanie do oslobodzujúcej časti, teda v neprospech obžalovaných L. E., O. L. a V. B., ako aj do výroku o treste a do výroku o vine v neprospech obžalovaných L. O., W. N. a B. X., ktoré neskôr odôvodnil písomným podaním.

Vo vzťahu ku skutku v bode 1/ namietal, že súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav a nesprávne právne posúdil skutok ako nebezpečné vyhrážanie. Výpovede obžalovaných L. O. a W. N. v rozsahu, v ktorom uviedli, že začiatkom roku 2011

sa stretli vo Fi.Ate kedy sa mali dohodnúť len na vystrašení poškodeného za zálohu 1.000,- € a doplatok 2.000,- € za účelové. Zo súhrnu v odvolaní uvedených skutočností podľa názoru prokurátora vôbec nevyplýva, že by obžalovaný L. O. konal v úmysle zastrášiť poškodeného, ale práve v úmysle usmrtiť ho. Ďalej uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že všetky osoby zúčastnené na skutku, okrem L. E., konali ako členovia zločineckej skupiny M.. K oslobodzujúcemu výroku vo vzťahu k obžalovanému L. E. uviedol, že účasť obžalovaného na skutku vyplýva skutočne len z výpovede svedka J. I., avšak jeho výpoveď je v ostatných častiach overená ďalšími dôkazmi, pričom tieto vytvárajú logickú zhodu s výpoveďou svedka I.. Súd nesprávne vyhodnotil dôkazný stav vo vzťahu k obžalovanému L. E., keď ho oslobodil z predmetného skutku, pretože mal uznať jeho vinu tak, ako to bolo uvedené v obžalobe.

Vo vzťahu ku skutku v bode 2/ prokurátor vo svojom odvolaní uviedol, že hodnotiace úvahy súdu o tom, že skutok spáchali obžalovaní L. O. a B. X. ako členovia zločineckej skupiny a že všetky osoby zúčastnené na skutku majú rovnaký podiel viny za spoločne vykonaný následok, považuje za správne a v súlade s vykonanými dôkazmi. Vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku vo vzťahu k obžalovanému V. B. uviedol svedok Y. Z., že skutok inicioval obžalovaný V. B., ktorý mu povedal, že bude mať nejakého človeka, aby platil za ochranu. Po čase mu obžalovaný V. B. povedal, že tomu človeku bude treba trochu pomôcť. To znamenalo buď postrašiť alebo zabiť. Obžalovaný V. B. musel vedieť, že svojím konaním inicioval konanie zločineckej skupiny, keď oslovil Y. Z.. Obžalovaný V. B. teda konal v úmysle podľa § 15 písm. b/ Tr. zák. navyše z uvedeného vyplýva, že evidentne použil zbitie poškodeného ako lesť na prehováranie poškodeného na platenie za ochranu, preto malo byť jeho konanie právne kvalifikované podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. minimálne s poukazom na § 138 písm. f/ Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva. K oslobodzujúcemu výroku vo vzťahu k obžalovanému O. L. prokurátor uviedol, že sám svedok Y. Z. potvrdil účasť obžalovaného pritom, ako zadával úlohu zbitia poškodeného W. N. svedkovi J. I., aj keď zároveň tvrdil, že sa do skutku nezapojil. Účasť obžalovaného O. L. na uvedenom stretnutí potvrdil aj svedok J. I.. Z výpovede poškodeného W. N. tiež vyplýva, že obžalovaný O. L. bol s obžalovaným V. B. na návšteve u poškodeného, navyše opakovane aj s Y. Z.. Je tu teda opakovaná účasť obžalovaného O. L. na stretnutiach tak pred skutkom, ako aj po skutku s evidentnou vidinou zisku, nešlo o jednorazovú, či náhodnú účasť pri niektorom stretnutí. Samotní členovia zločineckej skupiny (I., K., nepriamo L.) vnímali obžalovaného O. L. ako osobu zúčastnenú na skutku. Podľa názoru prokurátora súd nesprávne vyhodnotil dôkazný stav vo vzťahu k obžalovaným V. B. a O. L. a mal ich uznať ako vinných zo skutku tak, ako to bolo uvedené v obžalobe. Zmenu právnej kvalifikácie skutku v bode 2/ vo vzťahu k obžalovaným L. O. a B. X. z pôvodnej kvalifikácie - obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. d/, ods. 4 písm. a/, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. a § 141 písm. a/ Tr. zák. - na právnu kvalifikáciu obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., § 138 písm. c/ Tr. zák., § 141 písm. a/ Tr. zák. prokurátor uviedol, že ju považuje za nesprávnu vo vzťahu k obžalovanému L. O.. Dôvodom je, že svedok J. I. od svojej prvej výpovede uvádzal, že potom ako Y. Z. a obžalovaný O. L. dostal pokyn na fyzický útok proti poškodenému W. N., tak hneď vysvetlil obžalovanému L. O., že poškodený má platiť peniaze Z. a z tých budú mať aj oni, v neskoršej výpovedi upresnil, že to dôvodom „prefackania“ poškodeného W. N. malo byť poskytnutie tzv.

ochrany.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) podľa § 321 ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie. Vo vzťahu k obžalovanému B. X. podľa § 312 ods. 2 Tr. por. zoberal podané odvolanie späť.

/O späťvzátí odvolania rozhodol predseda odvolacieho senátu samostatným uznesením/.

Obžalovaný L.U. podal odvolanie voči výroku o vine vo vzťahu ku skutku v bode 2/, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ivany Halahijovej. Uviedol, že z hľadiska subjektívnej stránky nekonal v úmysle spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že ťažká ujma na zdraví je následkom excesu (vybočenia z rámca dohody) K., ktorý bil poškodeného do ľavej nohy roxorovou tyčou, za čo by mal niesť zodpovednosť on a nie iní. Obžalovaný L. O. ďalej namietal, že rovnako nebolo preukázané, že by konal ako člen zločineckej skupiny, nakoľko nikto mu v tomto smere nedával žiadne pokyny, príkazy, nemal sľúbenú žiadnu odmenu a útoku na poškodeného sa dopustil ako kamarát J. I.. Na základe uvedeného navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým ho uznal vinným v skutku v bode 2/ zrušil a konanie obžalovaného L. O. kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1. ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. zák.

Obžalovaný B. X. v písomnom odôvodnení svojho odvolania namietal, že nesúhlasí s právnou kvalifikáciou ani s vyhodnotením dôkazov prvostupňového súdu. Uviedol, že nikdy nebol členom zločineckej skupiny, čo potvrdzuje aj svedecká výpoveď Y. Z.. Skutku sa zúčastnil len preto, že ho o to požiadal kamarát. Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolania proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 25. septembra 2018, sp. zn. BB-4 T 15/2014, podali procesné strany na to oprávnené, proti výrokom, voči ktorým mohli odvolanie podať a urobili tak v zákonnej lehote, pričom odvolania obžalovaných L. O., B. X. a prokurátora nie sú dôvodné.

Najvyšší súd všeobecne považuje za potrebné zdôrazniť, že v prípade, ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., tzn. že ich hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a urobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným v úvahu prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia.

Úvodom sa žiada uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu posudzovaných trestných činov, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetné skutky popísané vo výrokovej časti napadnutého rozsudku spáchali obžalovaní L. O., W. N. a B. X. a naproti tomu obžalovaní L. E., O. L. a V. B. boli oslobodení spod obžaloby.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že zásada zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie iba o tie pravdepodobné. Je nevyhnutné s rovnakou

starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné spravodlivo rozhodnúť. Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, je potrebné s použitím zásady *in dubio pro reo* rozhodnúť v prospech obžalovaného a neuznať ho vinným.

Je preto potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec a to v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa skutok stal, tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak by nebola splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku.

Pokiaľ špecializovaný trestný súd odmietol vykonať niektoré návrhy obžalovaných na doplnenie dokazovania učinil tak u tých, ktoré nepovažoval za potrebné vykonať s ohľadom na celkovú dôkaznú situáciu a povahu navrhovaného dôkazu. Súhrn takýchto dôkazov, ktoré súd I. stupňa nepovažoval za potrebné vykonať, je podrobne rozvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 35 až 36, kde sú vysvetlené aj dôvody, prečo takto postupoval.

Toto vysvetlenie považuje odvolací súd za presvedčivé, v komparácii s použitou argumentáciou za logické, pretože aj podľa odvolacieho súdu tieto návrhy prekročili rozumnú mieru účelnosti takéhoto dôkazu, z hľadiska jeho možného prínosu k predmetu dokazovania, ktorého najdôležitejšou zložkou v trestnom procese je zistenie, či sa stal protiprávny skutok trestnoprávnej povahy, ak áno, kto ho spáchal a z akej pohľadnuty (§ 119 ods. 1 Tr. por.).

V ďalšom najvyšší súd zistil, že špecializovaný trestný súd na hlavnom pojednávaní, rozhodujúc o obžalobe prokurátora, vykonal všetky dôkazy potrebné pre zákonné a objektívne rozhodnutie, vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil individuálne i v ich súhrne a tak dospel k správnym skutkovým a právnym záverom tak v odsudzujúcej časti rozsudku, ako aj v jeho oslobodzujúcej časti.

V odôvodnení svojho rozsudku potom v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. prvostupňový súd zrozumiteľne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Odvolací súd považuje odôvodnenie napadnutého rozsudku za transparentné, presvedčivé a súladné v skutkových a právnych úvahách a záveroch vo vzťahu ku každej čiastkovej otázke, ktorá bola predmetom dokazovania.

Špecializovaný trestný súd v rozsiahlom odôvodnení popísal svoj dôkazný postup, oboznámil konkrétny vecný obsah všetkých relevantných dôkazov, následne logický obsah toho ktorého dôkazu vyhodnotil. Pri svojich záverečných úvahách o vine, či nevine toho ktorého obžalovaného pri jednotlivých skutkoch v rámci svojho hodnotiaceho procesu ozrejmil, aké konkrétne postavenia a dôkaznú silu pripísal tomu ktorému dôkazu vo vzťahu k svojmu meritórnemu rozhodnutiu. Svoje skutkové zistenia opiera o konkrétne dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom. Na tieto skutkové zistenia potom aplikoval správne právne závery hmotnoprávneho i procesnoprávneho charakteru.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku v plnej miere korešponduje so skutočným obsahom jednotlivých dôkazov, a preto ho odvolací súd hodnotí ako objektívne správne, presvedčivé a spôsobilé poskytnúť verný obraz o priebehu trestného konania a dôvodoch, ktoré prvostupňový súd viedli k určeniu viny, právnej kvalifikácie, či uloženiu trestu tomu ktorému obžalovanému, prípadne k vyneseniu oslobodzujúceho výroku u skutkov rozvedených v oslobodzujúcej časti rozsudku.

Zo spisového materiálu vyplýva, že súd I. stupňa skutkový stav v bode 1/ ustálil a posúdil inak ako je uvedené v obžalobe prokurátora vychádzajúc z výpovedí obžalovaných, svedkov Y. Z., J. I., W. K. a

poškodeného W. O.. V konaní nebol zadovážený objektívny dôkaz o tom, aký typ zbrane páchatel' pri skutku použil, či táto v čase výstrelu pre technickú poruchu zlyhala alebo nie, alebo išlo len o airsoftovú imitáciu skutočnej zbrane. Poškodený O. potvrdil, že z konania obžalovaného L. O., ktorý mieril naňho zbraňou, mal veľký strach, preto rýchlo skočil do auta, cez ktoré sa rýchlo presunul a schoval sa zaň. Na základe takto zisteného skutkového stavu potom prvostupňový súd posúdil konanie obžalovaného W. N. ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. (požiadal iného o zabezpečenie vyhrážania sa poškodenému smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu), pričom čin spáchal z osobitného motívu (z pomsty). Konanie obžalovaného L. O. kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák., pričom čin spáchal závažnejším spôsobom konania (so zbraňou). Keďže účasť na skutku v bode 1/ u obžalovaného L. E. vyplývala iba z výpovedí nepriameho svedka J. I., prvostupňový súd ho podľa § 285 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Taktiež v skutku pod bodom 2/ došlo po vykonanom dokazovaní súdom I. stupňa k úprave skutkových zistení a zmene právnej kvalifikácie u obžalovaných L. O. a B. X., ktorých konanie bolo posúdené ako spáchanie obzvlášť závažného zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., § 138 písm. c/ Tr. zák., § 141 písm. a/ Tr. zák. Čo sa týka členstva obžalovaných L. O. a B. X. v zločineckej skupine „Sýkorovci“, toto bolo konštatované právoplatným rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 28. mája 2013, sp. zn. PK-1 T 10/2012. Rovnako výpovede svedkov Y. Z. a J. I. preukazujú, že motívom spáchania skutku bolo získanie finančných prostriedkov v prospech zločineckej skupiny, ako aj jej jednotlivých členov. Z výpovede J. I. tiež vyplýva, že obžalovaní od začiatku vedeli, že za vykonanie skutku pod bodom 2/ budú peniaze, a že to nebolo z kamarátstva voči svedkovi I.. Preto neobstoja odvolacie námietky obžalovaných o tom, že nekonali ako členovia zločineckej skupiny a nemali v úmysle spôsobiť poškodeného ťažkú ujmu na zdraví. Z hľadiska úmyslu spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví totiž stačí zistenie, že páchatel' vedel, že svojim konaním môže spôsobiť tento ťažší následok a bol s tým uzročený (úmysel eventuality). V zmysle konštantnej judikatúry, ako už bolo spomenuté v odôvodnení rozhodnutia súdu I. stupňa, spolupáchatelia trestného činu ublíženia na zdraví zodpovedajú za celý následok spoločného konania bez ohľadu na okolnosť aké konkrétne čiastkové zranenia boli spôsobené konaním jednotlivých spolupáchatel'ov (R41/1993-III.). V súvislosti s oslobodením obžalovaných V. B. a O. L. sa odvolací súd plne stotožnil so závermi prvostupňového súdu. Ani po opätovnom vypočutí svedkov nie je možné ustáliť, že obžalovaný V. B. skutočne požiadal svedka Y. Z. o vykonanie fyzického útoku na poškodeného s úmyslom prinútiť ho, proti jeho vôli, aby platil skupine „Sýkorovcov“ za jeho ochranu a s týmto cieľom po vykonaní fyzického útoku poškodeného navštívil. Svedok Y. Z. účasť obžalovaného O. L. jednoznačne poprel. Poškodený W. N. účasť tohto obžalovaného na skutku najprv označil ako domnienku s tým, že ponúknutou pomocou s obžalovaným B. podľa neho mysleli ochranu, ale neskôr povedal, že mu ponúkli skontaktovanie sa so svedkom Z..

Neobstojí námietka prokurátora, že obžalovaný L. zadával spoločne s Z. príkaz na zbitie poškodeného N.. Postavenie Z. bolo v zločineckej skupine diametrálne odlišné od postavenia L., a Z. nepotreboval, aby ním vydaný príkaz v jeho prítomnosti ešte musel „odobriť“ obžalovaný Rafael.

Teda odvolací súd sa stotožňuje aj s vyhodnotením dôkazov Špecializovaného trestného súdu v oslobodzujúcej časti rozsudku, nakoľko vina týchto obžalovaných sa jednoznačne preukázať nepodarilo, dôkazy svedčiace v ich neprospech nemali takú právnu silu, že by bolo možné ich bez pochybností uznať za vinných.

Aj pri rozhodovaní o trestoch a výroku o náhrade škody postupoval I. stupňový súd v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom.

Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.